

Ôsmy deň (nedeľa, 8. decembra)

Úvahy na rozjímanie počas novény v rámci prípravy na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

Navrhované témy sú: Mária, Kráľovná pokoja; zmieriť sa s bratom; pokoj Božích detí.

08.12.2024

JEŽIŠ vystúpil na nebesia. Apoštoli napriek tomu, že boli svedkami jeho zmŕtvychvstania, majú stále strach z autorít. V tomto čase vidíme, že vytrvalo „jednomyseľne sa modlia“

(Sk 1, 14). Potrebujú sa navzájom podporovať. A v týchto stretnutiach má Nepoškvrnená osobitné miesto. Prijali ju ako svoju Matku. Ona sa k nim správa ako k svojim deťom. Uprostred nepriateľskej atmosféry by v jej prítomnosti našli rovnakú istotu ako dieťa v matkinom náručí. Pokoj, ktorý dosiahne plnšiu mieru so zoslaním Ducha Svätého, ktorý im umožní obrátiť sa k Bohu ako k svojmu Otcovi. Toto napísal v tom istom čase svätý Pavol: „Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdc Ducha svojho Syna a on volá: *Abba, Otče!* A tak už nie si otrok, ale syn“ (Gal 4, 6-7). Vďaka zoslaniu Parakléta mohli apoštoli čeliť násiliu a nepriateľstvu s pokojom, ktorý videli v Márii, plnej milosti. Tak ako na ňu, aj na nich sa môžu vzťahovať tieto Ježišove slová: „Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi“ (Mt 5, 9).

Duch Svätý svedčí v našich dušiach, že sme z milosti Božími deťmi v Kristovi. A „to je naša sila a istota,“ hovorí prelát Opus Dei, „vedieť, že nás miluje Otec, ktorý všetko vie a všetko môže“[1].

Zvestovaním a vtelením Ježiša sa Trojica usídlila v duši Márie, ktorá sa stala Dcérou Boha Otca, Matkou Boha Syna a Nevestou Boha Ducha Svätého. Tento vzťah s božskými Osobami jej umožnil pokojne prijímať ťažkosti života, najmä tie, ktoré bude musieť znášať ako Matka Ježiša Krista a ktoré nebudú iné ako ťažkosti jej vlastného Syna. Apoštoli sa k nej utiekajú, pretože Mária im sprostredkúva pokoj, ktorý pochádza z dôverného spoločenstva s Bohom. V tento ôsmy deň novény k Nepoškvrnenému počatiu sa k nej môžeme obrátiť, podobne ako učenici, a vzývať ju ako Kráľovnú pokoja. „Keď vznikne nepokoj v tvojej duši, v rodinnom alebo pracovnom prostredí, v

spoločenskom alebo medzinárodnom
spolužití, neprestávaj k nej volať:
Regina pacis, ora pro nobis! —
Kráľovná pokoja, oroduj za nás!
Skúsil si to už niekedy, aspoň v čase
vnútorného nepokoja?... — Budeš
prekvapený, aký to má okamžitý
účink“[2].

JEŽIŠ nám daroval pokoj svojim
vlastným životom. Svojou krvou
zmieril dve skutočnosti, ktoré boli od
Adamovho hriechu v rozpore.
Zjednotil nebo a zem, Boha a
človeka. Stručne povedané, otvoril
brány večného života tým, že nám
daroval seba samého. Preto tvorca
pokoja nie je len ten, kto sa snaží
priviesť dve strany k dohode: on sám
svojím životom vytvára pokoj všade,
kde sa nachádza.

Dá sa očakávať, že apoštoli mali medzi sebou rozdiely. V evanjeliách vidíme, že každý z nich mal svoj vlastný spôsob bytia a chápania skutočnosti. A to, ako to býva v každej rodine, mohlo spôsobiť určité napätie. Časom a s Božou milosťou sa ich srdcia premieňali, až sa z nich stali svätci, ktorých si dnes uctievame. Na tejto ceste budú stretnutia okolo Panny Márie podporovať toto sväté spoločenstvo srdc. Z Máriinho spojenia s Ježišom sa naučili, akú hodnotu má zachovávanie pokoja s Bohom a so svojimi bratmi a sestrami, dokonca aj s tými, ktorí sa zdajú byť ich nepriateľmi. V najbližšom rodinnom prostredí si pripomenuli to, čo počuli z úst Majstra: „Ak prinesieš svoj dar na oltár a spomenieš si, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom, choď sa najprv zmieriť so svojím bratom a potom sa vráť a predlož svoj dar“ (Mt 5, 23-24). Pre Ježiša bolo dôležitejšie zmieriť sa

s bratom ako akýkoľvek rituál v chráme, nech by bol akokoľvek slávnostný. V týchto slovách chápeme, že Ježiš nechce, aby sme v našich vzťahoch žili v prímerí, s nezahojenými zlomeninami, s ktorými žijeme v pokoji. Túži po tom, aby sme mali skutočný pokoj, pokoj, ktorý odkladá bokom naše vlastné názory či pohľad na život, aby sme dosiahli vzácnejšie dobro: spoločenstvo, ktoré vedie k poznaniu, že sme Božími deťmi. „Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi“ (Mt 5, 9).

Tento pokoj však neznamená, že sa jednoducho zmierime s viac či menej závažnými chybami alebo urážkami druhých, akoby to bolo nevyhnutné. Ten, kto prauje pre pokoj tým, že sa oň usiluje, je prvým príjemcom tejto túžby. Nielen preto, že sa teší z obnoveného spoločenstva, keď ho dosiahne, ale aj preto, že si rozvíja

pohľad a srdce, ktoré vytvárajú viac pokoja a porozumenia tam, kde je, ako ovocie Ducha Svätého. Dokonca aj to, čo predtým bolo možno malou vojnou s bratom, teraz objavuje ako spôsob zjednotenia, očistenia, otvorenia sa milosti. „Božími deťmi sa nazývajú tí, ktorí sa naučili umeniu pokoja a praktizujú ho, ktorí vedia, že bez daru ich života niet zmierenia a že o pokoj treba vždy a v každom prípade bojovať“[3]. Niet nikoho lepšieho ako matky, ktorá by dokázala zmieriť dvoch bratov. Tak ako apoštoli, aj my v našej Nepoškvrnenej Matke nachádzame silu uzdraviť sa a naplniť naše vzťahy s bratmi a sestrami Božím pokojom.

POKOJ, o ktorom sa hovorí v blahoslavenstve, nie je len otázkou vnútornej harmónie, absencie ťažkostí. „Tento význam slova *pokoj*

je neúplný a nemal by sa absolutizovať, pretože v živote môže byť nepokoj dôležitým momentom rastu. Často je to sám Pán, kto v nás zasieva nepokoj, aby sme sa ho vydali hľadať, aby sme ho našli“^[4]. V skutočnosti je sám Ježiš predstavený ako *znamenie odporu* (Lk 2, 34), takže nie naša vlastná bezpečnosť nám zaručuje pokoj, ale pokoj, ktorý nám dáva on sám, odlišný od pokoja sveta (porov. Jn 14, 27).

Je ťažké predstaviť si život bez komplikácií. Všetci často zažívame situácie, ktoré nás rozrušujú. Ani Panna Mária nebola ušetrená bolesti, únavy či neistoty. Preto Ježiš nesľubuje jednoduchý ľudský pokoj, pretože si je vedomý našej krehkosti. Pokoj, ktorý nám ponúka, je poznačený dôverou, ktorú majú Božie deti voči svojmu Otcovi. „Aj keby sa všetko zrútilo a skončilo,“ napísal svätý Josemaría, „hoci by sa udalosti vyvinuli úplne opačne než

sa predpokladalo, so všetkými možnými protivenstvami, nič sa nedosiahne, keď sa človek znepokojuje. Okrem toho, spomeň si na modlitbu proroka Izaiáša, plnú dôvery: *Pán je naším sudcom, Pán je naším zákonodarcom, Pán je naším kráľom, on nás spasí.* — Modli sa ju zbožne každý deň, aby si svoje konanie usmernil podľa zámerov Prozreteľnosti, ktorá nás vedie k našemu dobru“[5].

Svätý Lukáš si všíma Máriin postoj, keď ju niečo v jej živote znepokojilo, pretože tomu nerozumela:

„Zachovávala všetky slová vo svojom srdci“ (Lk 2, 51). Aj my, podobne ako apoštoli pri prvých krokoch rodiacej sa Cirkvi, môžeme zveriť svoje starosti do rúk Nepoškvrneného počatia. Ona sa prihovorí ako dobrá Matka a získa pre nás pokoj Božích detí.

[1] Fernando Ocáriz, *Meditácia*, 8-X-2022.

[2] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 874.

[3] František, *Audiencia*, 15-IV-2020.

[4] Ibid.

[5] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 855.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/7-
decembra-osmy-den-noveny-k-
neposkvrnenemu-pocatiu-panny-marie/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/7-decembra-osmy-den-noveny-k-neposkvrnenemu-pocatiu-panny-marie/)
(13.08.2025)